

Publicerad 2009-06-07 13:44 av Nitram P

För Mozartfans

Wien 1782

Häromdagen fick jag på ett café
syn på herr Mozart och en av operans sångerskor
De var ivrigt upptagna med att äta bakelser
och utbyta menande blickar
I samma ögonblick erinrade jag mig musiken
från kvällen innan
och förvånades över att tonerna inte klingade falskt
Tvärtom inneslöt de tarvligheten,
till och med själva sveket, i sin berättelse
Där fanns varken ont eller gott,
inget att berömma,
inget att avvisa eller utelsuta,
men allt att förlåta
Allt det där mindes jag
"Musiken är som en oblat på tungan"
som någon utbrustit efter föreställningen
Musik som ger absolution
När jag slutligen lämnade caféet
visste jag inte längre
vem jag egentligen biktat mig för

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nitram P med Poeter.se id #29091 innehar upphovsrätten